

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
מקרא-key:	

יבמות-האשה שלום		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
זיל לקמיה דרב יוסף, דחריף סכינא.	אמר לה רב אדא בר אהבה:	○											קכב.
אזלה קמיה, פשט מהא מתניתין:		○											קכב.
עובד כוכבים שהיה מוכר פירות בשוק, ואמר פירות הללו של ערלה הן, של עזיקה הן, של נטע רבעי הן - לא אמר כלום, לא נתכוון אלא להשביח מקחו.	[רב יוסף]	○									◇		קכב.
מעשה בישראל ועובד כוכבים שהלכו בדרך, ובא עובד כוכבים ואמר: חבל על יהודי שהיה עמי בדרך, שמת בדרך וקברתיו, והשיאו אשתו.	אבא יודן איש ציידן:	○											קכב.
ושוב מעשה בקולר של בני אדם שהיו מהלכין לאנטוכיא, ובא עובד כוכבים אחד ואמר: חבל על קולר של בני אדם, שמתו וקברתים, והשיאו את נשותיהם.		○											קכב.
ושוב מעשה בששים בני אדם שהיו מהלכין לכרכום ביתר, ובא עובד כוכבים ואמר: חבל על ששים בני אדם שהיו מהלכין בדרך ביתר, שמתו וקברתים, והשיאו את נשותיהם.		○											קכב.
מעדיין לאור הנר ולאור הלבנה													קכב. ג
ומשיאין על פי בת קול.													קכב. ג
מעשה באחד שעמד על ראש ההר ואמר: איש פלוני בן פלוני ממקום פלוני מת, הלכו ולא מצאו שם אדם, והשיאו את אשתו.											○	◇	קכב.
ושוב מעשה בצלמון באחד שאמר: אני איש פלוני בן איש פלוני, נשכני נחש והרי אני מת, והלכו ולא הכירוהו, והלכו והשיאו את אשתו.											○	◇	קכב.
אין משיאין על פי בת קול	רבה בר שמואל: תנא, בית שמאי:										◆	◇	קכב. ג
משיאין על פי בת קול.	בית הלל:										◆	◇	קכב. ג
מאי קמ"ל? מתנאי היא											?		קכב.
הא קמ"ל, דאי משתכחת סתמא דאין משיאין - בית שמאי היא.											!		קכב.
והלכו ולא מצאו.											○	◇	קכב. <
ודלמא שד הוה											?		קכב.
שראו לו דמות אדם.	רב יהודה אמר רב:										!	◇	קכב.
אינהו נמי דמן											?		קכב.
דחזו ליה בבואה.											!		קכב.
ואינהו נמי אית להו בבואה											?		קכב.
דחזו ליה בבואה דבבואה.											!	◇	קכב.
ודלמא לדידהו אית להו בבואה דבבואה											?		קכב.
אמר לי יונתן שידיא: בבואה אית להו, בבואה דבבואה לית להו.	רבי חנינא:	!	○									◇	קכב.
ודלמא צרה הוא											?	◇	קכב.
בשעת הסכנה, כותבין ונותנין אף על פי שאין מכירין.	תנא דבי רבי ישמעאל:										!	◇	קכב.
כשירדתי לנהרדעא לעבר השנה, מצאתי נחמיה איש בית דלי, אמר לי: שמעתי שאין משיאין את האשה בארץ ישראל על פי עד אחד אלא יהודה בן בבא, ונומיתי לו: כן הדברים.	רבי עקיבא:												קכב. ג
אמר לי, אמור להם משמי: אתם יודעים שהמדינה משובשת בגייסות, מקובלני מר"ג הזקן, שמשיאין את האשה על פי עד אחד.	[נחמיה]												קכב.
וכשבאתי והרציתי הדברים לפני ר"ג, שמח לדברי ואמר: מצאנו חבר לרבי יהודה בן בבא.													קכב.
מתוך הדבר נזכר ר"ג שנהרגו הרונים בתל ארזא, והשיא ר"ג [הזקן] נשותיהן על פי עד אחד, והוזקו להיות משיאין עד מפי עד, מפי עבד, מפי אשה, מפי שפחה.											○		קכב.
אין משיאין את האשה על פי עד אחד	רבי אליעזר ורבי יהושע:												קכב.

disputants- חולקים central point for summary and review- נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment- מובאה של פסקה קודמת story- מעשה key- מקרא:	מימרא- statement challenge- קושיא question- שאלה answer- תירוץ proof- ראיה
---	---

יבמות-האשה שלום		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא
לא ע"פ אשה, ולא על פי עבד, ולא על פי שפחה, ולא על פי קרובים.	רבי עקיבא:											■
וסבר רבי עקיבא: ע"פ אשה לא?											⚡	
אשה נאמנת להביא גיטה מק"ו, ומה נשים שאמרו חכמים אין נאמנות לומר מת בעלה - נאמנות להביא גיטתה, זו שנאמנת לומר מת בעלה - אינו דין שנאמנת להביא גיטה	והתניא, רבי שמעון בן אלעזר אומר משום רבי עקיבא:										⚡	◇
נשים שאמרו חכמים הוא דלא מהימני, אשה בעלמא מהימנא											⚡	
לא קשיא: כאן קודם שהחזיקו, כאן לאחר שהחזיקו.											!	◇
מעשה בבני לוי שהלכו לצוער עיר התמרים, וחלה אחד מהם והביאוהו בפונדק, ובהזרתם אמרו לפונדקית: איה חברנו? נזמית להם: מת וקברתיו, והשיאו את אשתו ולא תהא כהנת כפונדקית?	אמרו לו: [לרבי עקיבא]											■
לכשתהא כפונדקית נאמנת, הפונדקית הוציאה להם מקלו ותרמילו וספר תורה שהיה בידו.	אמר להו: [רבי עקיבא]											■
מאי גריעותא דפונדקית?												⚡
פונדקית עובדת כוכבים היתה, ומסיחה לפי תומה היתה: זה מקלו וזה תרמילו, וזה קבר שקברתיו בו.	רב כהנא:											!
פונדקית עובדת כוכבים היתה, ומסיחה לפי תומה היתה: זה מקלו וזה תרמילו, וזה קבר שקברתיו בו.	וכן תני אבא בריה דרב מניומי בר חייא:											■
והא איה חברנו קאמרי לה												⚡
כיון דחזינהו בכיא, אמרו לה: איה חברנו? אמרה להם: מת וקברתיו.												!
מעשה באדם אחד שבא להעיד על האשה לפני רבי טרפון	תנו רבנן:											○ ■ ◇
בני, היאך אתה יודע בעדות אשה זו?	אמר לו: [רבי טרפון]											○ ■
אמר: אני והוא היינו הולכים בדרך ורדף אחרינו גייס, ונתלה בייחור של זית ופשחו והחזיר את הגייס לאחוריו, אמרתי לו: אישך כחך אריה, יישר כחך אמר לי: מנין אתה יודע שאריה שמי? כך קורין אותי בעירי: יוחנן ברבי יהונתן אריה דמכפר שיחיא, לימים חלה ומת והשיא רבי טרפון את אשתו.												○ ■ ◇
ורבי טרפון לא בעי דרישה וחקירה?												⚡ ◇
מעשה באדם אחד שבא לפני רבי טרפון להעיד עדות אשה	והתניא:											○ ■ ⚡
בני, היאך אתה יודע עדות זו?	אמר לו: [רבי טרפון]											○ ■ ⚡
אמר לו: לא כך אמרת לי יוחנן בן יונתן דמכפר שיחיא אריה?	אמר לו: [רבי טרפון]											○ ■ ⚡
אמר ליה: לא, אלא כך אמרתי לך יוחנן בן יונתן אריה דמכפר שיחיא												○ ■ ⚡
ודקדק עליו שנים ושלושה פעמים וכיון את דבריו, והשיא רבי טרפון את אשתו												○ ■ ⚡ ◇
תנאי היא												!
אין בודקין עדי נשים בדרישה וחקירה, דברי ר"ע	דתניא: [רבי עקיבא]											! ■ ◇
בודקין.	רבי טרפון:											! ■ ◇
וקמיפלגי בד"ר חנינא												■
דבר תורה, אחד דיני ממונות ואחד דיני נפשות בדרישה וחקירה, שנאמר: (ויקרא כ"ד) משפט אחד יהיה לכם, ומה טעם אמרו דיני ממונות אין צריכין דרישה וחקירה? שלא תנעול דלת בפני לויך.	דאמר רבי חנינא:											■ ■ ◇
ובמאי קמיפלגי?												^
כיון דאיכא כתובה למשקל - כדיני ממונות דמי	מר סבר:											! ■ ◇

disputants-חולקים ♦ central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה O	statement-מימרא ■ challenge-קושיא † question-שאלה ^ answer-תירוץ ! proof-ראיה ■
מקרא-key:	

		Talmud Navigator										
		א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
יבמות-האשה שלום	מאן דאמר											
מימרא	ומר סבר:	♦	■	!							◇	קכב:
כיון דקא שרינגן אשת איש לעלמא - כדיני נפשות דמי.	רבי אלעזר אמר רבי חנינא:	■									◇	קכב:
תלמידי חכמים מרבים שלום בעולם, שנאמר: (ישעיהו נד) וכל בניך למודי ה' ורב שלום בניך.	הדרן עלך האשה בתרא וסליקא לה מסכת יבמות										◇	